

3. PRZYKŁAD WYKORZYSTANIA KONKORDANCJI

Poniżej podamy dwa proste przykłady zastosowania Konkordancji Stronga. Jak już wcześniej wspomnieliśmy, jest to powszechnie stosowana konkordancja, sprzężona z angielską Biblią Króla Jakuba (*King James Version*), a także z Biblią interlinearną Greena (*Green's Interlinear Bible*).

Dla przejrzystości demonstracji celowo wybrane zostały słowa, które nie posiadają wielu odpowiedników czy synonimów. Trzeba zatem pamiętać, że analiza statystyczna jest zazwyczaj bardziej skomplikowana.

1. Słowo *antichrist* (w wersetach zastąpione literą 'a') czyli polskie *antychryst*

Konkordancja Stronga. Wyszukujemy słowo *antichrist* w zestawieniu alfabetycznym:

ANTICHRIST

ye have heard that a shall come 1 J 2:18 500
 He is a, that denieth the Father 1 J 2:22 500
 and this is that spirit of a 1 J 4:3 500
 This is a deceiver and an a 2 J 7 500

ANTICHRISTS [liczba mnoga]

come, even now are there many a 1 J 2:18 500

Wynik wyszukiwania: 5

W kolumnie środkowej mamy miejsca, w których słowo to zostało użyte w Biblii, czyli w tym przypadku w Pierwszym i Drugim Liście Jana (odnośniki angielskie są dla nas łatwo zrozumiałe).

W kolumnie po prawej mamy oznaczenie liczbowe: 500.

Następnie przechodzimy do słownika greckiego, nie myląc go z hebrajskim, na końcu Konkordancji Stronga i znajdujemy numer 500. Odpowiednikiem słowa angielskiego *antichrist* (pol. *antychryst*) jest greckie słowo *antichristos*, które w angielskiej Biblii *KJV* wykazuje tylko jeden odpowiednik (bez synonimów, czy wyrazów wieloznacznych), a jest to właśnie *antichrist*. Mamy zatem pełny wgląd w słowo *antychryst* w świetle całej Biblii. Całej, gdyż słowo to nie ma odpowiednika w języku hebrajskim, jak to ma na przykład miejsce w przypadku słowa *szatan*.

To samo można wykonać za pomocą Konkordancji Younga.

W Konkordancji Younga również odszukujemy słowo *antichrist* na liście alfabetycznej, gdzie od razu znajdujemy grecki odpowiednik *antichristos*. Na pierwszy rzut oka wydaje się, że słowo to użyte zostało tylko 4 razy lecz po bliższej analizie pierwszego odnośnika, 1 J 2:18, okazuje się, że słowo to zostało tu użyte dwukrotnie (za drugim razem jako skrót „a”). Konkordancja Younga uwzględnia od razu wszystkie formy danego słowa w tłumaczeniu, włącznie z liczbą mnogą.

Wstępna analiza słowa *antichrist*, użytego 5 razy w Nowym Testamencie, pozwala nam powiedzieć, że jest to kolejne określenie Szatana, co nam pokazuje, że Szatan jest duchem, który przenika dusze niewybrańców (stąd liczba mnoga), i który ma możliwość „przychodzenia” jednocześnie w przyszłości i w przeszłości.

2. Słowo *scorpions* czyli polskie *skorpiony*

Analiza słowa *scorpions* (*skorpiony*) z wersetu Ap 9:10 (Księga Apokalipsy, lub inaczej Objawienia, w języku angielskim oznaczona jest symbolem *Rev* od *Revelation* czyli *objawienie*).

W drugim przykładzie posłużymy się już konkretnym wersem, gdyż zwykle, kiedy analizujemy dany werset, szukamy znaczenia zawartych w nim symboli:

*And they had tails like unto **scorpions**, and there were stings in their tails: and their power was to hurt men five months.* Rev 9:10

I mają ogony podobne do skorpionowych oraz żądła; a w ich ogonach jest ich moc szkodenia ludziom przez pięć miesięcy. Ap 9:10

Najpierw znajdujemy oznaczenie liczbowe tego słowa w Konkordancji Stronga. Jest to numer 4651. Następnie odnajdujemy wszystkie wersety z tą samą liczbą pod hasłem *scorpions*. Rozpatrujemy wszystkie formy użycia tego słowa, w tym także liczbę pojedynczą:

SCORPION

ask an egg, will he offer him a s Lk 11:12 4651
torment was as the torment of a s Rev 9:5 4651

SCORPIONS

power to tread on serpents and s Lk 10:19 4651
as the s of the earth have power Rev 9:3 4651
And they had tails like unto s Rev 9:10 4651

Wynik wyszukiwania: 5

Przechodzimy do słownika greckiego, do numeru 4651, gdzie, jak się okazuje, słowo *scorpion*, z greckiego *scorprios*, nie ma żadnych synonimów ani nie jest wyrazem wieloznacznym.

Skoro jest to rzadkie w użyciu słowo, poszerzmy analizę o Stary Testament, gdzie słowo *scorpions* występuje 6 razy pod numerem 6137:

SCORPIONS

wherein were fiery serpents, and s Deut 8:15 6137
but I will chastise you with s 1 Kin 12:11 6137
but I will chastise you with s 1 Kin 12:14 6137
but I will chastise you with s 2 Chr 10:11 6137
but I will chastise you with s 2 Chr 10:14 6137
thee, and thou dost dwell among s Eze 2:6 6137

Wynik wyszukiwania: 6

Odpowiednikiem słowa angielskiego *scorpions* i odpowiednikiem liczby 6137 w słowniku hebrajskim na końcu Konkordancji Stronga jest hebrajskie słowo *aqrab*, które, podobnie jak oryginał grecki, nie ma synonimów ani nie jest wyrazem wieloznacznym.

Zatem słowo *skorpiony* występuje 11 razy w całej Biblii. Spróbujmy teraz te cytaty zgrupować w jedną całość:

wherein were fiery serpents, and s	Deut 8:15	6137
but I will chastise you with s	1 Kin 12:11	6137
but I will chastise you with s	1 Kin 12:14	6137
but I will chastise you with s	2 Chr 10:11	6137
but I will chastise you with s	2 Chr 10:14	6137
thee, and thou dost dwell among s	Eze 2:6	6137
ask an egg, will he offer him a s	Lk 11:12	4651
torment was as the torment of a s	Rev 9:5	4651
power to tread on serpents and s	Lk 10:19	4651
as the s of the earth have power	Rev 9:3	4651
And they had tails like unto s	Rev 9:10	4651

W celu dalszej analizy należy zapoznać się z wszystkimi 11 wersetami w całej Biblii oraz z wersetami w ich sąsiedztwie, aby właściwie odczytać kontekst występowania danego słowa.

W Pwt 8:15 słowo skorpiony pojawia się w kontekście próby jakiej Izrael został poddany na pustyni, pielgrzymując do ziemi Kanaan i przechodząc przez pustynię pełną jadowitych węży i skorpionów. Jadowite [hebr. *saraf*] węże, które łączone są ze skorpionami, reprezentują płonące serafiny (anioły) czyli ducha Szatana. To samo dotyczy symboliki skorpionów. Wątek historyczny wskazuje, że za wyjątkiem Jozuego i Kaleba nikt z tych, którzy wyszli z Egiptu, nie wszedł do ziemi obiecanej. Weszło do niej drugie pokolenie, złożone z narodzonych na pustyni.

Słowo *jadowite* (*saraf*, ang. *saraph*), które powinno być raczej tłumaczone jako *gorejące* lub *płomienne*, gdyż pochodzi od słowa *palić się*, posiada synonim *serafin*, przy czym serafiny to symbole latających *aniołów* (Iz 6:2,6; Ap 9:9), zaś anioły to *duchy* (Hbr 1:7). Kontekst opisujący doświadczenie Izraela, który ukazuje występowanie *węży* obok *skorpionów*, wspominając również o strasznej *pustyni* i *suszy* (Pwt 8:15), to obraz gniewu Bożego reprezentowanego przez ducha Szatana.

W 1 Krl 12:11,14 i 2 Krn 10:11,14 słowo *skorpiony* występuje jako jarzmo – karcenie „skorpionami” (polskie tłumaczenie: „biczami z cierni”). Jarzmo to nałożył na Izrael Roboam. W wyniku tego stracił 10 pokoleń Izraela, których królem pozostał Jeroboam, a pozostały mu tylko 2 pokolenia Judy. Jest to obraz rozłamu królestwa Roboama, czyli rozłamu królestwa Szatana. Rozłam królestwa Salomona, które jest obrazem równoległym do właśnie omawianego, to obraz rozłamu Królestwa Bożego. Różnica pomiędzy rozłamem królestwa Szatana a rozłamem Królestwa Bożego polega na tym, że królestwo Szatana reprezentuje drogę ze śmierci do śmierci, zaś Królestwo Boże drogę z życia do życia, przy czym rozłamy te to obraz wielokrotności formy sądu i zbawienia.

Choć każdy człowiek zostaje poczęty jako martwy duchowo, czyli opanowany jest przez ducha śmierci, Szatana, droga z „życia do życia” (2 Kor 2:16) polega na tym, że wybraniec otrzymuje życie duchowe od Boga, czyli od Ducha Życia. Otrzymuje zatem podwójne życie – zmartwychwstanie duszy (życie duszy) i zmartwychwstanie ciała (życie ciała). Miejmy jednak na uwadze, że nie chodzi tu o ciało biologiczne, fizyczne, a o ciało duchowe. Innymi słowy, będąc martwym duchowo w całej swej osobowości (w duszy i ciele), wybraniec otrzymuje życie duchowe również w całej osobowości (w duszy i ciele), przy czym duchowe zbawienie ciała nastąpi wraz z końcem świata i oznaczać będzie wejście w wymiar nieskończoności, w którym znajduje się Duch Boży, czyli w życie wieczne w Ciele duchowym Chrystusa. Gwarancją zbawienia ‘ciała’, które jest obrazem „drugiego zbawienia”, czyli zbawienia w okresie Późnego Deszczu, jest powodzenie programu zbawienia w tym właśnie okresie.

Użycie słowa „skorpiony” w Ez 2:6 występuje w kontekście wysłania Ezechiela, który jest tutaj obrazem Jezusa (Słowa Bożego), do Izraela, który w tym przypadku symbolizuje nowotestamentowe kościoły, czyli pomiędzy „skorpiony”, symbolizujące lud o zatwardziałym

sercu. Ów lud oporny i buntowniczy tak czy owak nie wysłucha Ezechiela (Słowa Bożego) (Ez 2:7), gdyż duch Szatana jest zawsze oporny względem Ducha Świętego (Dz 7:51).

W Ewangelii Łukasza 10:19 Jezus powierza apostołom zdolność stąpania po węzach i skorpionach w kontekście czasu sądu Bożego, kiedy to Szatan został zrzucony z nieba (Łk 10:18). Oznacza to posiadanie mocy nad duchami nieczystymi, czyli duchem Szatana przebywającym w niezbawionych, nazywanych też 'demonami' (Łk 10:20), w związku z tym, że jako wybraniec jest się z góry przeznaczonym do zbawienia. Jest to oczywiście wynik tego, że posiada się 'imię' zapisane w księdze życia (Łk 10:20), a nie wynik własnej pracy.

Zbawienie to efekt działania Ducha Świętego, który jest sprawcą chcenia i działania (pracy) zbawionego wybrańca (Flp 2:13). Zbawiony wybraniec, tak jak „mądra dziewica z oliwą”, czyli z Duchem Bożym, otrzymuje od Boga spełnienie wszelkich próśb i modlitw, z których wszystkie prowadzą się do jednego – do zbawienia. Dlatego też wybraniec prosi i otrzymuje, szuka i znajduje, kołacze i zostaje mu otworzone. To wszystko symbole wspólnoty z Chrystusem czyli jedności w Duchu Bożym poprzez Słowo Boże. Jest to efekt zbawienia, czyli efekt pracy Chrystusa, który jako Duch zamieszkuje w sercu wybrańca, gdyż Ojciec w niebie nie zsyła na nich kamienia, węża, czy skorpiona, z których wszystkie symbolizują ducha Szatana czyli tych, którzy podlegają Prawu Śmierci, lecz zsyła im chleb, rybę i jajo, które są obrazem Ducha Świętego (Łk 11:9-13).

Symbolika Wielkiego Ucisku przedstawiona jest w obrazie ataku Szatana na świat, gdy w okresie przejścia z Wczesnego do Późnego Deszczu Bóg rozluźnia nałożone na niego ograniczenia. Daje to wrażenie jakby Szatan odnosił zwycięstwo ale jest to złudne wrażenie. Szatan atakuje bowiem tylko pozory czcicieli Boga, czyli wyłącznie niewybrańców. Wybrańcy Wczesnego Deszczu są już 'zapieczętowani' do zbawienia pieczęcią Ducha Świętego, a wybrańcy Późnego Deszczu czekają by umrzeć i zmartwychwstać w Chrystusie w okresie Późnego Deszczu.

Atakując „swoich”, to znaczy niewybrańców, nad którymi otrzymał od Boga władzę, Szatan zadaje cios samemu sobie i wpada w pułapkę sądu Bożego. Siła Szatana przedstawiona jest za pomocą symbolu „szarańczy” o mocy ziemskich skorpionów oraz „konnicy” składającej się z 200 000 000 jeźdźców („dwóch miriad miriad” – Ap 9:16). Moc koni jest w ich pyskach i ogonach, a ich ogony podobne są do skorpionów (Ap 9:10) i do węży (Ap 9:19).

Symbolika „ogonów” dotyczy fałszywego proroctwa (Iz 9:14-15), którym Szatan kąsa niewybrańców, czyli przenika jadem do ich wnętrza. Szatan wykorzystuje liderów ugrupowań religijnych, które opierają swoje doktryny na nauce Chrystusa, i przez nich sprawuje rządy. Jad to duch Szatana, duch antychrysta, który w obrazie z Ap 9 identyfikowany jest z aniołem, lub inaczej duchem, czeluści o imieniu *Abaddon* i *Apollyon*, który wiedzie na zatracenie dwie grupy niewybrańców Bożych w czasie Późnego Deszczu.

Zatem Szatan, czyli duch antychrysta, podający się za anioła (ducha) światłości, jest aniołem (duchem) czeluści (Ap 9:11) o „mocy ziemskich skorpionów” (Ap 9:3), mocy szkodzenia w ogonach (Ap 9:10), które to ogony podobne są do węży (Ap 9:19), czyli poprzez głoszenie kłamstwa (Iz 9:14) za pomocą fałszywych proroków, działających pod autorytetem Szatana. Ponieważ atak fałszywych proroków przewidziany jest na czas Wielkiego Ucisku (Mt 24:11,23-28), początek Wielkiego Ucisku wyrażany jest symbolem „5 miesięcy” (Ap 9:5,10). Więcej na ten temat w rozdziale *Wielki Ucisk* i podrozdziale *200 000 000 jeźdźców*.

Umiejętność posługiwania się konkordancją jest cennym, a wręcz niezbędnym narzędziem pomagającym wzrastać duchowo. Jest to jednak narzędzie czysto fizyczne, które bez działania Ducha jest zupełnie bezużyteczne. Działanie Ducha z kolei to dar Boży, po który żaden człowiek nie może sięgnąć na własnych warunkach, przez własną pracę, wysiłki czy za pomocą własnej woli.

Studiuujmy zatem Biblię z nadzieją, że jeśli taka jest wola Boża, to ześle On na nas Swego Ducha, Ducha Prawdy, który będzie w nas sprawcą wspaniałego przekazu Biblii jakim jest jej przekaz duchowy. To niezwykle i bezcenne bogactwo, gdyż jego ceną jest Krew czyli Duch Chrystusa.